

[Valdemar Thomsen.]

— derom føler jeg mig overbevist — blive det skelsættende mellem danske Bønder ved det kommende Valg, og derfor er det paa Tide, ogsaa at Rigsdagsmænd, navnlig de, der har Tilknytning til Landbruget, tager Standpunkt og giver ren Besked.

Om Retningslinierne for den Politik, Det frie Folkeparti vil føre, kan der ikke herske nogen Tvivl hos dem, der følger en Smule med. Vi udsender ikke de lange Programmer, Landsraadsudtalelser; vi er i det heldige Tilfælde at kunne henvisse til konkrete Forslag og Ændringsforslag, der er fremsat i den forløbne Samling; som viser vort Standpunkt i Gerning, og det tror jeg ærlig talt Vælgerne sætter mere Pris paa end paa vidtløftige Betragtninger over næsten alt mellem Himmel og Jord, som de paa-gældende Partier, naar det kommer til Stykket, ikke tager alt for højtideligt.

Vi vil støt og roligt følge Linien i vort økonomiske Arbejdsprogram; der gaar ud paa for det første efter Evne at værne om de Hjem, som uden egen Skyld er ramt af økonomisk Ulykke; for det andet har vi sat os den Opgave at pege paa Foranstaltninger, der kan føre til Genrejsning for Landbruget og samtidig være et naturligt Led i Kampen mod Arbejdsløsheden. Vore Tanker i den Henseende findes i det Forslag; vi anmeldte paa Samlingens første Dag, og som forhaabentlig snart vil komme paa Tingets Bord. For det tredje vil vi ufortrødent fortsætte vort Arbejde for Grundlovens Bud om, at den lovgivende, den udøvende og den dømmende Magt holdes skarpt adskilt. Det Sammenrod af offentlige og private Interesser, der efter min Mening er en medvirkende Aarsag til, at vi i Dag sidder i det, som vi gør, maa bringes til Ophør. Der maa skabes rene Linier i det offentlige Liv. Vort Forslag angaaende almindelig Stemmeret for samtlige licensbetalende Lyttere ved Valg til Radoraadet regner vi med at faa stor Tilslutning til, naar det nu om forhaabentlig faa Dage kan forelægges. Om Lytternes Mening i den Henseende kan der vanskeligt være nogen Tvivl.

Vor Stilling til Neutralitets- og Forsvarspolitik er ikke, trods alt, hvad der nu er sket, undergaaet nogen Ændring; den er den samme, som da vi for et Par Aar siden som det eneste Parti her paa Rigsdagen stemte imod Sanktionerne imod Italien. Til dette fornuftige Standpunkt er der heldigvis nu almindelig Tilslutning, og det samme vil saamænd nok blive Tilfældet

ogsaa paa de andre Omraader, hvor vi hidtil har staaet ene med vor Opfattelse. Et stort Fremskridt vilde det være, om Socialdemokratiet og dets Ordfører vilde anlægge et lignende Syn vedrørende økonomiske Spørgsmaal som det, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch i Gaar gav Udtryk for angaaende Militærspørgsmaalet, hvorom han udtalte, at det ikke klares ved traditionelle Vaneargumenter. Hvor var det sandt, hvad han sagde — og jeg tror, det ogsaa i høj Grad gælder med Hensyn til Krisen og Arbejdsløsheden —, at det urimelige i en Sag er Dogmer, der er fastlagt under helt andre Forudsætninger. Denne højtidelige Erklæring, som det ærede Medlem afgav i Gaar, maa, hvis vort Land skal gaa ind i en rolig Fremtid, udvides, saaledes at den ogsaa omfatter det økonomiske og det beskæftigelsesmæssige, og det vil altsaa sige, at det ærede Medlem og Socialdemokratiet er parat til at antage eller forkaste ethvert Standpunkt efter Erfaringer, som er gjort ude i den store Verden.

Vedrørende Forfatningsspørgsmaalet vil der i de nærmeste Dage blive rig Lejlighed til at klarlægge vort Standpunkt, men saa meget kan jeg dog sige allerede paa det nærværende Tidspunkt, at vi vil give Tilslutning til Kommissionsflertallets Forslag, forudsat at der bliver taget Hensyn til Ønsker, som vi, naar Tiden er inde, vil fremkomme med.

Hans Hansen (Rørby): Det foreliggende Forslag til Finanslov for 1939—40 adskiller sig ikke i nævneværdig Grad fra sine Forgængere i de senere Aar. Det indeholder som sædvanlig en Vrimmel af Opgaver, som Retsforbundet ikke mener er Statsopgaver, og som vi Gang paa Gang har talt og stemt imod, naar de har været til Behandling og Afstemning her i det høje Ting. Tendensen i Finanslovsforslaget er ogsaa den samme i Aar som i de senere Aar, nemlig Stigning i Opgaver og Stigning i Udgifter og dermed ogsaa Stigning i Skatterne. Det kan saaledes nævnes, at Statens Driftsbudget for 1930—31 blev forelagt med en samlet Udgift paa 311 Mill. Kr. Vi er nu ved det forelagte Finanslovsforslag for 1939—40 naaet op paa 513,9 Mill. Kr., altsaa en Stigning i disse 9 Aar paa 202,8 Mill. Kr. eller ca. 66 pCt. Budgettet er omtrent det samme i Størrelse i indeværende Finansaar som det, der nu forelægges og behandles, men her skal dog bemærkes, at der er faldet ca. 23 Mill. Kr. ud paa en Række forskellige Budgetter, og Stigningen i det forelagte